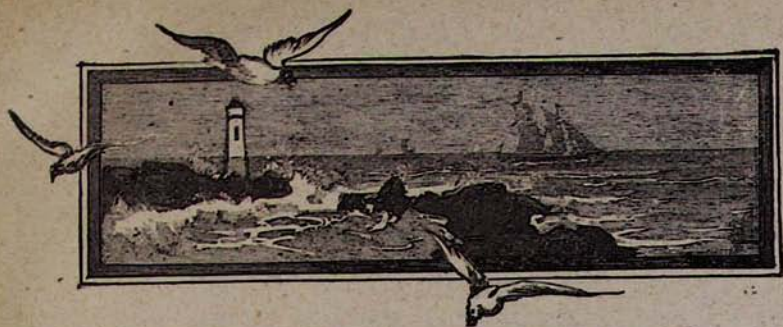

ՍՈՒՐԲ ԷՋՄԻՍՈՒՆ

ափայ Մասիսի սիգապանծ կրծքին
 Դարերից ի վեր մի սուրբ
 մրմնջիւն,
 Ինչպէս կարկաչը անվախ աղ-
 բիւրիւն,
 Հառում է մեղմիկ, յառեւտ սի-
 րասուն

Հառում՝ երգնիւն եռուն արտերի,
 Փառաքանութիւն մահուան Յաղթողին,
 Քաղցրալի ջըռնջ արքոց խնկնլի,
 Աշխարհի համար աղօթք Արարչին:

Եւ ինչպէս վառ աստղ պայծառ մամանջող
 Խաչը Փրկչական այնտեղ շողջողում,

Եւ սուրբ Միամնի ոսկեհոռո ջանով.
 Խաւարը անցած, վառ լուսով փայլում:
 Անշեջ կրակով բոռովառ է ընկած,
 Անողջոտ կնորոռ կնասպառ ծխով,
 Կննապից բոյրը մինչ երկինք հասած,
 Ամեն տեղ առատ սէր, կեանք սրփռելով:

Իջմիածինն է, սուրբ Իջմիածին,
 Հագար վեց հարիւր տարի անընկճուն
 Կանգնած է այնտեղ՝ Մասիսի կրճին,
 Ինչպէս կիպարիս յաւէտ դաշարուն:

Իւր աշխարհասփիւռ որդւոց տննչարան,
 Լուսազէն պատմեջ ընդդէմ՝ Խաւարի,
 Մեխթարութեան այդ վեհ շտեմարան,
 Մեծանունն նախնեաց արձան պանծալի:

Այնտե՛ղ սուրբ գեղարդ, քաջ հարանց մասունք,
 Հետ Ամսահ Տիրոջ կննարար Խաչի
 Դեռ ջընջում. նմ յոյսերի մրմունջը
 Եւ դեռ պիտ երգեն հետ վառ արեւի:

ԱՐՇԱԿ ԿԱՅԺՈՒՆԻ

